ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ - ଏକଶେ ପନ୍ଦରତମ

ଶେଷ ପିଢ଼ିର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ଉନ୍ମୋଚନ

Jeff Pippenger
2024-03-04

ଯେଉଁ ଜନସମୁଦାୟକୁ ଅତିକ୍ରମ କରାଯାଉଛି, ସେମାନଙ୍କର ଶେଷ ପିଢ଼ୀରେ କିଛି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଲକ୍ଷଣ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଏ। ତାହାପରେ ସେମାନେ ସର୍ପସନ୍ତାନର ଏକ ପିଢ଼ୀ, କାରଣ ସେମାନେ ଶୟତାନଙ୍କର ଚରିତ୍ର ଗଠନ କରିଛନ୍ତି। ସେମାନେ ବ୍ୟଭିଚାରୀମାନଙ୍କର ଏକ ପିଢ଼ୀ, କାରଣ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ସହ ଅପବିତ୍ର ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି। ସେମାନେ ଏମିତି ଏକ ସ୍ଥାନକୁ ପହଞ୍ଚିଛନ୍ତି ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନେ ଦେଖନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ବୁଝିପାରନ୍ତି ନାହିଁ; ସେମାନେ ଶୁଣନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଉପଲବ୍ଧି କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ; କାରଣ ସେମାନେ ଅନନ୍ତର୍ମୁଖୀ, ଯାହାକୁ ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ମୋଟା ହୋଇଯିବାରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ମୋଶା ପ୍ରଥମେ ଏହି ନିଖୁତ ଘଟଣାକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ।

> ଏବଂ ମୋଶା ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କୁ ଡାକି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭମାନେ ନିଜ ଚକ୍ଷୁର ସାମ୍ନାରେ ମିଶର ଦେଶରେ ଫେରାଉନଙ୍କ ପ୍ରତି, ତାହାର ସମସ୍ତ ଦାସମାନଙ୍କ ପ୍ରତି, ଏବଂ ତାହାର ସମଗ୍ର ଦେଶର ପ୍ରତି ସଦାପ୍ରଭୁ ଯାହା କରିଥିଲେ, ସେସବୁ ଦେଖିଛ; ତୁମ୍ଭର ଚକ୍ଷୁ ଯେ ସେହି ମହା ପରୀକ୍ଷାମାନ, ସେହି ଚିହ୍ନମାନ, ଏବଂ ସେହି ମହା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟମାନ ଦେଖିଛି; ତଥାପି ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ହୃଦୟ, ଦେଖିବା ପାଇଁ ଚକ୍ଷୁ, ଏବଂ ଶୁଣିବା ପାଇଁ କର୍ଣ୍ଣ ଦେଇନାହାନ୍ତି। ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ 29:2–4.

ଦେଖିବା ଓ ଶୁଣିବା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଲାଓଡିକିୟ ପ୍ରତିଘଟନାର ପ୍ରଥମ ଉଲ୍ଲେଖରେ, ଯାହାକି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରଜା ଦେଖିବାକୁ ଅସମର୍ଥ, ସେହିଟା ହେଉଛି ସେମାନଙ୍କର ଭିତ୍ତିସ୍ଥାପକ ଇତିହାସର ଚିହ୍ନ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ। ଯିରେମିୟ ଏହି ପ୍ରତିଘଟନାକୁ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ "ମୂର୍ଖ କୁମାରୀମାନଙ୍କର" ଏକ ଗୁଣରୂପେ ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି, ଏବଂ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କର ଘୋଷଣା ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହେଉଥିବା ତିନି ଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାପାଇଁ ମୂର୍ଖ କୁମାରୀମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନର ଏକ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱରୂପେ ବିବେଚନା କରନ୍ତି। ଏହି ବିଦ୍ରୋହର କାରଣରୁ ସେମାନେ ଅନ୍ତିମ ବର୍ଷାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରନ୍ତି ନାହିଁ।

> ଏହାକୁ ଯାକୋବର ଗୃହରେ ଘୋଷଣା କର, ଏବଂ ଯିହୁଦାରେ ପ୍ରଚାର କରି କୁହ, ହେ ମୂର୍ଖ ଓ ନିର୍ବୋଧ ଲୋକମାନେ, ଏବେ ଏହା ଶୁଣ; ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆଖି ଅଛି, କିନ୍ତୁ ଦେଖୁ ନାହାଁ; କାନ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ଶୁଣୁ ନାହାଁ। ସଦାପ୍ରଭୁ କୁହନ୍ତି, ତୁମେ କି ମୋତେ ଭୟ କରୁ ନାହାଁ? ମୋର ସନ୍ନିଧାନରେ କି ତୁମେ କମ୍ପିତ ହେବ ନାହାଁ? ମୁଁ ସମୁଦ୍ର ପାଇଁ ବାଲୁକାକୁ ସୀମାରୂପେ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ବିଧିଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପନ କରିଛି, ଯାହାକୁ ସେ ଅତିକ୍ରମ କରିପାରିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ତାହାର ତରଙ୍ଗମାନେ ଯଦିଓ ଉତ୍ତାଳ ହୁଅନ୍ତି, ତଥାପି ସେମାନେ ବିଜୟୀ ହୋଇପାରନ୍ତି ନାହିଁ; ସେମାନେ ଯଦିଓ ଗର୍ଜନ କରନ୍ତି, ତଥାପି ତାହାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ବିଦ୍ରୋହୀ ଓ ଅବାଧ; ସେମାନେ ବିମୁଖ ହୋଇ ଚାଲିଯାଇଛନ୍ତି। ସେମାନେ ନିଜ ହୃଦୟରେ ଏହା ମଧ୍ୟ କୁହନ୍ତି ନାହିଁ, 'ଆସ, ଆମେ ଆମ ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଭୟ କରିବା, ଯିଏ ତାଙ୍କର ସମୟରେ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଓ ଅନ୍ତିମ ବର୍ଷା ଦିଅନ୍ତି; ସେ ଆମ ପାଇଁ କଟଣର ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସପ୍ତାହଗୁଡ଼ିକୁ ସଞ୍ଚିତ ରଖନ୍ତି।' ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମ ଏହି ସବୁକୁ ଦୂର କରିଦେଇଛି, ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାପ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ଭଲ ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକୁ ରୋକିରଖିଛି। ଯିରିମୀୟ 5:20–25.

ଏଜିକିଏଲ ସେମାନଙ୍କୁ, ଯେଉଁମାନେ ଦେଖିଲେ ମଧ୍ୟ ବୁଝୁନଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ଲକ୍ଷଣଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି, ଏକ ବିଦ୍ରୋହୀ ଘରାଣା ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି। ସେମାନେ ଏକ ବିଦ୍ରୋହୀ ଘରାଣା, ଯେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ଭିତ୍ତିସ୍ଥାପନାର ଇତିହାସକୁ ଦେଖିବେ ନାହିଁ; ସେମାନେ ମୂର୍ଖ କୁମାରୀମାନେ, ଯେମାନେ ଅପରିବର୍ତ୍ତିତ, କାରଣ ସେମାନେ ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରନ୍ତି; ଅର୍ଥାତ୍, ସେହି ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ସମସ୍ତ ଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତ୍ୟା
କରିବା ସମାନ, କାରଣ ଯଦି ତୁମେ ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶକୁ ଗ୍ରହଣ କରନାହାଁ, ତେବେ ତୁମେ ଦ୍ୱିତୀୟ କିମ୍ବା ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶକୁ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବ ନାହିଁ। ଏହି ଅବସ୍ଥାରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ସମୟରେ ଏହି କୁମାରୀମାନଙ୍କଠାରୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାକୁ ରୋକି ରଖାଯାଏ। ଯୀଶୁ ନିଜ ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ଏହି ଲକ୍ଷଣକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରିସାରିବା

ପରେ, ସେ ପରେ ବୀଜବପନକାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ।

> କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ଧନ୍ୟ, କାରଣ ସେଗୁଡ଼ିକ ଦେଖୁଛି; ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କର୍ଣ୍ଣ ଧନ୍ୟ, କାରଣ ସେମାନେ ଶୁଣୁଛନ୍ତି। କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି, ଯେ, ଅନେକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଓ ଧର୍ମିକ ଲୋକେ ତୁମ୍ଭେ ଯାହା ଦେଖୁଛ, ସେସବୁ ଦେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଦେଖିନଥିଲେ; ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ଯାହା ଶୁଣୁଛ, ସେସବୁ ଶୁଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଶୁଣିନଥିଲେ। ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ବୀଜ ବପନକାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଶୁଣ। ଯେତେବେଳେ କେହି ରାଜ୍ୟର ବାକ୍ୟ ଶୁଣେ, ଏବଂ ତାହାକୁ ବୁଝେ ନାହିଁ, ସେତେବେଳେ ଦୁଷ୍ଟଜନ ଆସି ତାଙ୍କ ହୃଦୟରେ ବପନ କରାଯାଇଥିବା ବସ୍ତୁକୁ ଛିଣି ନେଇଯାଏ। ଏହିଜଣ ସେ, ଯେ ପଥ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ବପିତ ବୀଜକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲା। କିନ୍ତୁ ଯେ ପାଥରିଆ ସ୍ଥାନରେ ବପିତ ବୀଜକୁ ଗ୍ରହଣ କଲା, ସେ ହେଉଛି ସେଜଣ, ଯେ ବାକ୍ୟ ଶୁଣେ ଏବଂ ତକ୍ଷଣାତ୍ ଆନନ୍ଦରେ ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରେ; ତଥାପି ତାହାର ମନରେ ମୂଳ ନାହିଁ, ବରଂ ସେ କେବଳ ଅଳ୍ପ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥାଏ; କାରଣ ବାକ୍ୟ ନିମନ୍ତେ କ୍ଲେଶ କିମ୍ବା ନିର୍ଯାତନା ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ, ସେ ତକ୍ଷଣାତ୍ ବିଚଳିତ ହୋଇଯାଏ। ଆଉ ଯେ କଣ୍ଟକମଧରେ ବପିତ ବୀଜକୁ ଗ୍ରହଣ କଲା, ସେ ହେଉଛି ସେଜଣ, ଯେ ବାକ୍ୟ ଶୁଣେ; କିନ୍ତୁ ଏହି ଜଗତର ଚିନ୍ତା ଓ ଧନର ଛଳନା ବାକ୍ୟକୁ ଦମନ କରେ, ଏବଂ ସେ ଫଳହୀନ ହୋଇଯାଏ। କିନ୍ତୁ ଯେ ଉତ୍ତମ ଭୂମିରେ ବପିତ ବୀଜକୁ ଗ୍ରହଣ କଲା, ସେ ହେଉଛି ସେଜଣ, ଯେ ବାକ୍ୟ ଶୁଣେ ଏବଂ ତାହାକୁ ବୁଝେ; ସେ ଫଳ ମଧ ଫଳାଏ, ଏବଂ କେହି ଶତଗୁଣ, କେହି ଷାଠିଗୁଣ, କେହି ତ୍ରିଶଗୁଣ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ। ସେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖି କହିଲେ, ସ୍ୱର୍ଗର ରାଜ୍ୟ ସେହି ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ସଦୃଶ, ଯିଏ ନିଜ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉତ୍ତମ ବୀଜ ବପନ କଲା; କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଘୁମୁଥିବା ବେଳେ, ତାହାର ଶତ୍ରୁ ଆସି ଗହମ ମଧରେ ଜଙ୍ଗଲୀ ଘାସ ବପନ କରି ଚାଲିଗଲା। କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଅଙ୍କୁର ବାହାରିଲା ଏବଂ ଫଳ ଧରିଲା, ସେତେବେଳେ ସେହି ଜଙ୍ଗଲୀ ଘାସମାନେ ମଧ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲେ। ତେଣୁ ଗୃହସ୍ୱାମୀଙ୍କର ଦାସମାନେ ଆସି ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, ପ୍ରଭୁ, ଆପଣ କି ନିଜ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉତ୍ତମ ବୀଜ ବପନ କରିନଥିଲେ? ତେବେ ଏଥିରେ ଏହି ଜଙ୍ଗଲୀ ଘାସ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଲା? ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏହା ଜଣେ ଶତ୍ରୁ କରିଛି। ଦାସମାନେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, ତେବେ ଆମେ ଯାଇ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଉପାଡ଼ି ସଂଗ୍ରହ କରି ଆଣିବୁ କି? କିନ୍ତୁ ସେ କହିଲେ, ନା; ପଛେ ତୁମ୍ଭେ ଜଙ୍ଗଲୀ ଘାସ ଉପାଡ଼ିବା ବେଳେ ସେଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ଗହମକୁ ମଧ ଉପାଡ଼ି ଦେବ। ଫସଲ କାଟିବା ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଭୟକୁ ଏକସାଥିରେ ବଢ଼ିବାକୁ ଦିଅ; ଏବଂ ଫସଲ କାଟିବା ସମୟରେ ମୁଁ କାଟୁଆମାନଙ୍କୁ କହିବି, ପ୍ରଥମେ ଜଙ୍ଗଲୀ ଘାସମାନଙ୍କୁ ଏକସାଥିରେ ସଂଗ୍ରହ କରି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପୋଡ଼ିଦେବା ପାଇଁ ଗୁଚ୍ଛା ଗୁଚ୍ଛା କରି ବାନ୍ଧ; କିନ୍ତୁ ଗହମକୁ ମୋର ଗୋଦାମରେ ସଂଗ୍ରହ କର। ମାଥିଉ 13:16–30।

ମୂର୍ଖମାନେ କୁକୁଳା, ଏବଂ ଜ୍ଞାନୀମାନେ ଗହମ। ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ ତେଲର ଅଧିକାର ହିଁ ଏହି ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀ ମଧରେ ଥିବା ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ; ଏବଂ ଗହମ ଓ କୁକୁଳାର କଥାରେ, ଏହାର ଆଧାର ହେଉଛି ବୀଜ—ଯାହା ବାକ୍ୟ—ତାହା ବୁଝାଯାଇଛି କି ନାହିଁ। ମୋଶାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏପରି ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେଣୀର ପ୍ରଥମ ଉଲ୍ଲେଖ, ଯେଉଁମାନେ ଦେଖିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ତେଣୁ ବୁଝିବେ ନାହିଁ, ସେହି ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଏହି ଭିତ୍ତିମୂଳକ ଇତିହାସର ଚିହ୍ନ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ ଭାବେ ସ୍ଥାନ ଦିଏ, ଯାହାକୁ ବୁଝିବାକୁ ଥିଲା। ଏଲେନ ହ୍ୱାଇଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଦ୍ରୋହୀ ଗୃହର ଅନ୍ଧତ୍ୱର ଉପାଦାନଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ଶେଷ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ସନ୍ଦର୍ଭ ଏହାକୁ ଚିହ୍ନଟ କରେ ଯେ, ଯେ ଚକ୍ଷୁମାନେ ସେହି କଥା ଦେଖିବାକୁ ଧନ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ, ଯାହାକୁ ସମସ୍ତ ଧର୍ମୀ ପୁରୁଷମାନେ ଦେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ, ସେହିଥିଲା ମିଲରାଇଟ ଆନ୍ଦୋଳନର ଇତିହାସ।

> 1840–1844 ମସିହାରୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ବାର୍ତ୍ତାଗୁଡ଼ିକୁ ଏବେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶ କରାଯିବାକୁ ହେବ, କାରଣ ଅନେକ ଲୋକ ନିଜମାନଙ୍କର ଦିଗ୍‌ବୋଧ ହରାଇଦେଇଛନ୍ତି। ସେହି ବାର୍ତ୍ତାଗୁଡ଼ିକ ସମସ୍ତ କଳିସିଆମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପହଞ୍ଚିବାକୁ ହେବ।
>
> "ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କହିଥିଲେ, 'ଧନ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ, କାରଣ ସେମାନେ ଦେଖନ୍ତି; ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କର୍ଣ୍ଣ, କାରଣ ସେମାନେ ଶୁଣନ୍ତି। କାରଣ ନିଶ୍ଚୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କୁହୁଁଛି, ଯେ ଅନେକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଓ ଧାର୍ମିକ ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭେ ଯାହା ଦେଖୁଛ, ସେସବୁ ଦେଖିବାକୁ ଆକାଙ୍କ୍ଷା କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଦେଖିନଥିଲେ; ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ଯାହା ଶୁଣୁଛ, ସେସବୁ ଶୁଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଶୁଣିନଥିଲେ' [Matthew 13:16, 17]। ଧନ୍ୟ ସେହି ଚକ୍ଷୁଗୁଡ଼ିକ, ଯେଉଁମାନେ 1843 ଓ 1844 ମସିହାରେ ଦେଖାଯାଇଥିବା ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖିଥିଲେ।" Manuscript Releases, volume 21, 436, 437.

ଯୀଶୁ ସଦା ଶେଷକୁ ଆରମ୍ଭ ସହିତ ଦୃଷ୍ଟ ାନ୍ତ ରୂପେ ପ୍ର କାଶ କରନ୍ତ ି; ଏବଂ ଯେମାନଙ୍କ ର ଆଖି ଅଛି, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଦେଖନ୍ତ ି ନାହିଁ କିମ୍ବ ା ବୁଝନ୍ତ ି ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ପ୍ର ଥମ ଉଲ୍ଲେ ଖ ଓ ଶେଷ ଉଲ୍ଲେ ଖ ଏହି କଥାକୁ ଚିହ୍ନ ଟ କରେ ଯେ, ବିଦ୍ରେ ାହୀ ଗୃହର ମୌଳିକ ଇତିହାସ ହିଁ ସେହି ବିଷୟ ଯାହା ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ, ଏବଂ ତେଣୁ ପ୍ର ତ୍ୟ ାଖ୍ୟ ାନ କରାଯାଏ; ଏହିପରି ଭାବେ ଏହା ମୂର୍ଖମାନଙ୍କ ୁ ଅନ୍ତ ିମ ବର୍ଷାକୁ ପରିଚୟ କରିବାରୁ ବଞ୍ଚ ିତ କରେ। 1840–1844 ମସିହାର ଇତିହାସ ପ୍ର ାଚୀନ ଇସ୍ର ାଏଲଙ୍କ ୁ ମିଶରୀୟ ଦାସ୍ୟ ତାରୁ ମୁକ୍ତ ିଦାନ ଦ୍ୱ ାରା ପ୍ର ତିରୂପିତ ହୋଇଥିଲା। ପ୍ର ାଚୀନ ଇସ୍ର ାଏଲଙ୍କ ର ପ୍ର ାରମ୍ଭ ପରୀକ୍ଷ ା-ପ୍ର କ୍ର ିୟାରେ ଉତ୍ତ ୀର୍ଣ୍ଣ ହେବାର ବିଫଳତା ସେମାନଙ୍କ ୁ କାଦେଶକୁ ଆଣିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନେ ଦଶ ଗୁପ୍ତ ଚରଙ୍କ ର ମିଥ୍ୟ ା ପ୍ର ତିବେଦନକୁ ଗ୍ର ହଣ କଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ୁ ପୁନର୍ବାର ମିଶରକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ଜଣେ ନୂତନ ନାୟକଙ୍କ ୁ ବାଛିନେଲେ। ଚାଳିଶି ବର୍ଷ ପରେ ସେମାନେ ପୁଣି କାଦେଶକୁ ଆଣାଗଲେ, ଏବଂ ମୋଶା ଦ୍ୱ ିତୀୟଥର ପାହାଡ଼ ଖଣ୍ଡ କୁ ଆଘାତ କରି ବିଫଳ ହେଲେ।

ମୋଶେ ବିଫଳ ହେଲେ ମଧ୍ୟ, ଯୋଶୁଆ ତଥାପି ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞାକୃତ ଦେଶରେ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଲେ। କାଦେଶରେ ଶେଷ ପରୀକ୍ଷା ସହ ଏକ ଗୁରୁତର ବିଦ୍ରୋହ ସମ୍ବନ୍ଧ ଥିଲା, କାରଣ ଯୀଶୁ ସଦା ଆରମ୍ଭ ଦ୍ୱାରା ଶେଷକୁ ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଚାଳିଶ ବର୍ଷର ଆରମ୍ଭରେ କାଦେଶରେ ଦଶଜଣ ଗୁପ୍ତଚରଙ୍କର ବିଦ୍ରୋହ, ଏବଂ ଚାଳିଶ ବର୍ଷର ଶେଷରେ ମଧ୍ୟ, କାଦେଶରେ ଏକ ମହାନ ବିଦ୍ରୋହକୁ ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେ। ତଥାପି କାଦେଶରେ ମୋଶେଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହ ସତ୍ତ୍ୱେ, ପ୍ରତିଜ୍ଞାକୃତ ଦେଶରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାର ଦର୍ଶନ ଆଉ ବିଳମ୍ବିତ ହେଲା ନାହିଁ।

୧୮୬୩ ମସିହାର ବିଦ୍ରୋହରେ, ଯାହା ୧୮୮୮ ମସିହାର ବୃଦ୍ଧିପ୍ରାପ୍ତ ବିଦ୍ରୋହକୁ ନେଇଗଲା, ଯାହା ପୁଣି ୧୯୧୯ ମସିହାର ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧିପ୍ରାପ୍ତ ବିଦ୍ରୋହକୁ ନେଇଗଲା, ଏବଂ ଯାହାର ପରିଣତି ୧୯୫୭ ମସିହାର ବିଦ୍ରୋହରେ ହେଲା, ଯୀଶୁ ଲାଓଦିକିୟା-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍‌କୁ ପୁଣି କାଦେଶକୁ ଫେରାଇ ଆଣିଲେ। ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ଇତିହାସକୁ ପୁଣି ଫେରାଇ ଆଣିଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ତୃତୀୟ ଦୂତ ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ଏକ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ, ଯାହା ଶେଷପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୧୮୬୩ ମସିହାର ବିଦ୍ରୋହକୁ ଏବଂ ଲାଓଦିକିୟାର ମରୁଭୂମିରେ ଭ୍ରମଣର ନିର୍ବାସନକୁ ପ୍ରକାଶ କଲା। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଠାରର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଦୂତ, ଯିଏ ତୃତୀୟ ଦୂତ ଅଟନ୍ତି, ଅବତରଣ କଲାବେଳେ, ତୃତୀୟ ଦୂତ ୨୦୦୧ ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୧ରେ ଲାଓଦିକିୟା-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍‌ର ଅନ୍ତିମ ଇତିହାସରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ। ତାହାପରେ ସେ ଘୋଷଣା କଲେ ଯେ ବାବିଲ ପତିତ ହୋଇଛି, ଯେପରି ନିମ୍ରୋଦଙ୍କ ଗୋପୁରକୁ ଫେଲାଇ ଦିଆଯାଇଥିବା ଘଟଣାରେ ତାହାର ପ୍ରତୀକ ଦେଖାଯାଏ, ଯେତେବେଳେ ନ୍ୟୁୟର୍କ ସହରର ଟାୱରଗୁଡ଼ିକୁ ଧସାଇ ଦିଆଗଲା।

> "ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ବୁଝାଯିବ ନାହିଁ; ଯେମାନେ ତାହାର କ୍ରମେ ବଢ଼ୁଥିବା ମହିମାରେ ଚାଲିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେହି ଆଲୋକ—ଯାହା ନିଜର ମହିମାଦ୍ୱାରା ପୃଥିବୀକୁ ଆଲୋକିତ କରିବ—ମିଥ୍ୟା ଆଲୋକ ବୋଲି କୁହାଯିବ।" Review and Herald, May 27, 1890.

ଯେପରି ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ ସହ ଥିଲା, ସେହିପରି ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲ ସହ ମଧ୍ୟ ଅଛି। 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2001 ର ସାକ୍ଷୀ ହୋଇଥିବା ପିଢ଼ି ହିଁ ଶେଷ ପିଢ଼ି। ଯୀଶୁ ଲୂକ ଅଧ୍ୟାୟ ଏକୋଇଶରେ କହିଥିଲେ ଯେ "ଏହି ପିଢ଼ି," ଏବଂ ସେ ସେହି ପିଢ଼ିକୁ ସେମାନେ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ, ଯେମାନେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ଲୟ ପାଇଯିବା ସମୟରେ ବଞ୍ଚିଥିବେ, ଯାହା ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ ସମୟରେ ଘଟେ। ଯେ ପିଢ଼ି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପୁନରାଗମନକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ବଞ୍ଚିଥିବେ, ସେମାନେ ଏମିତି ଗୋଟିଏ ଚିହ୍ନକୁ ଚିହ୍ନିବେ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ପ୍ରମାଣ କରେ ଯେ ସେମାନେ ହିଁ ଶେଷ ପିଢ଼ି। ସେମାନେ ଜାଣିବେ ଓ ବୁଝିବେ ଯେ ସେମାନେ ସେହି ଲୋକ, ଯେମାନେ ସେତେବେଳେ ବଞ୍ଚିଛନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ "ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦର୍ଶନର ପ୍ରଭାବ" ଆଉ "ଦୀର୍ଘିତ" ହେଉନାହିଁ।

ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହ ମନ୍ଦିରରୁ ବାହାରୁଥିଲେ, ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ମନ୍ଦିରର ବିନାଶ ବିଷୟରେ ତାଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣନାର ଅର୍ଥ କ'ଣ ଥିଲା ତାହା ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ। ସେହି ଆଲୋଚନା ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଶେଷ ପିଢ଼ୀରେ କରିବେ ଯେଉଁ ଆଲୋଚନାକୁ, ତାହାର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା। ଶିଷ୍ୟମାନେ ବୁଝିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ ଯେ, ସେ ଯେତେବେଳେ ପୁନଃପୁନି ଶିକ୍ଷା ଦେଇଆସୁଥିଲେ ଯେ ଲାଓଡିକିୟାନ୍ ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଚର୍ଚ୍ଚ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ବହିଯାଇ ହଟାଯିବ, କାରଣ ସେଥିରେ ଥିବା ଉପାସକମାନେ ତାଙ୍କ ମୁଖରୁ ଉଗଳି ଦିଆଯାଆନ୍ତି, ଏବଂ ଆଉ ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ କହୁଥିବା ଲୋକମାନେ ରହିନଥାନ୍ତି, ସେଥିରେ ତାଙ୍କ ଅର୍ଥ କ'ଣ ଥିଲା।

ଶିଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ୁ ଉତ୍ତ ର ଦେଇ ଯିଶୁ ଯିରୂଶାଲେମର ବିନାଶ ଏବଂ ତାହା ପରେ ଘଟିଥିବା ଇତିହାସକୁ, ସମଗ୍ର ଭାବେ ଜଗତର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ , ବର୍ଣ୍ଣ ିନା କଲେ। ଏକୋଣିଶତମ ପଦ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ଐତିହାସିକ ସାରସଙ୍କ୍ଷେ ପ ଉପସ୍ଥ ।ପନ କରିବା ପରେ, ସେ ତାହାପରେ ଯିରୂଶାଲେମର ବିନାଶ ବିଷୟରେ କହିଥାନ୍ତ ି—ଏମିତି ଏକ ବିନାଶ, ଯାହା କ୍ରୁଶରେ ଘଟିପାରୁଥାନ୍ତ ।, କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ କୃପା ଏବଂ ଦୀର୍ଘସହିଷ୍ଣୁତାରେ ପ୍ର ।ୟ ଚାଳିଶ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ପଛକୁ ସ୍ଥ ଗିତ ହୋଇଥିଲା। ସେହି ଚାଳିଶ ବର୍ଷର ଶେଷରେ ଏକ ଅବଶିଷ୍ଟ ଦଳ ଏହି ବିନାଶରୁ ପଳାଇ ଉଦ୍ଧ ।ର ପାଇବେ, କିନ୍ତୁ କେବଳ ସେମାନେ ତେବେ ମାତ୍ର , ଯଦି ସେ ଯେ ସଙ୍କେ ତ ଦେଇଥିଲେ ତାହାକୁ ଚିହ୍ନ ିହେବେ।

ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ଆରମ୍ଭକାଳରେ ଚାଳିଶି ବର୍ଷର ଗୋଟିଏ ସମୟକାଳ ଥିଲା; ଏହା ଦଶ ଗୁପ୍ତଚରଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହ ଉପରେ ଘୋଷିତ ଏକ ବିଚାରରୁ ଆରମ୍ଭ ହେଇଥିଲା, ଯାହା ମୋଶାଙ୍କ ମଧ୍ୟସ୍ଥତାର କାରଣରୁ ଚାଳିଶି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଥଗିତ ହୋଇ ରହିଲା। ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ଶେଷକାଳରେ କ୍ରୁଶର ବିଦ୍ରୋହ ଉପରେ ଗୋଟିଏ ବିଚାର ଥିଲା, ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦୀର୍ଘସହିଷ୍ଣୁତା ଏବଂ କୃପାର କାରଣରୁ ଚାଳିଶି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଥଗିତ ହୋଇ ରହିଲା। ଉଭୟ ଇତିହାସରେ ଏକ ଅବଶିଷ୍ଟ ଦଳ ଥିଲା, ଯେଉଁମାନେ ପଳାଇ ରକ୍ଷା ପାଇଥିଲେ। ଯୀଶୁ ସଦା ଗୋଟିଏ ବିଷୟର ଆରମ୍ଭ ଦ୍ୱାରା ତାହାର ଶେଷକୁ ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି।

ଯୀଶୁ ଯିରୁଶାଲେମର ବିନାଶ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଚିହ୍ନକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରି, ତାହାକୁ "ପ୍ରତିଶୋଧର ଦିନଗୁଡ଼ିକ" ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କଲେ।

> ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଯିରୁଶାଲେମକୁ ସେନାବଳ ଦ୍ୱାରା ଘେରାଯାଇଥିବା ଦେଖିବ, ସେତେବେଳେ ଜାଣିବା ଯେ ତାହାର ଉଜାଡ଼ ହେବା ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଟେ। ତେବେ ଯେମାନେ ଯିହୂଦିଆରେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ପର୍ବତମାନଙ୍କୁ ପଳାଇଯାଉନ୍ତୁ; ଏବଂ ଯେମାନେ ତାହାର ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ବାହାରିଯାଉନ୍ତୁ; ଏବଂ ଯେମାନେ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ସେଠାକୁ ପ୍ରବେଶ ନ କରୁନ୍ତୁ। କାରଣ ଏହିସବୁ ପ୍ରତିଶୋଧର ଦିନ, ଯେଣେକି ଯାହା କିଛି ଲେଖାଯାଇଛି ସେସବୁ ପୂରଣ ହେଉ। ଲୂକ 21:20–22।

"ପ୍ରତିଶୋଧର ଦିନ" ହେଉଛି ଶେଷ ସାତୋଟି ମହାମାରୀ, ଏବଂ ଏହି କାରଣରୁ ସିଷ୍ଟର ୱାଇଟ୍ ଯେରୁଶାଲେମର ବିନାଶକୁ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଦେବଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହକ ବିଚାର ସହ ସମନ୍ୱୟ କରନ୍ତି।

> ହେ ଜାତିମାନେ, ଶୁଣିବା ପାଇଁ ନିକଟକୁ ଆସ; ହେ ଲୋକମାନେ, କାନ ଦିଅ; ପୃଥିବୀ ଓ ତାହାରେ ଥିବା ସମସ୍ତ କିଛି ଶୁଣୁ; ଜଗତ ଓ ତାହାରୁ ଉଦ୍ଭବିତ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁ ମଧ୍ୟ ଶୁଣୁ। କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ କ୍ରୋଧ ସମସ୍ତ ଜାତିର ଉପରେ, ଏବଂ ତାଙ୍କର କୋପ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ସେନାବଳର ଉପରେ ଅଛି; ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ସଂହାର କରିଛନ୍ତି, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ ପାଇଁ ସମର୍ପିତ କରିଦେଇଛନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କର ନିହତମାନେ ମଧ୍ୟ ବାହାରକୁ ଫିଙ୍ଗି ଦିଆଯିବେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଶବଦେହରୁ ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ଉପରକୁ ଉଠିବ; ସେମାନଙ୍କର ରକ୍ତରେ ପର୍ବତମାନେ ଗଳିଯିବେ। ଏବଂ ଆକାଶର ସମସ୍ତ ସେନାଦଳ ବିଲୀନ ହେବ, ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଗୁଣ୍ଠିତ ପୁସ୍ତକପଟା ପରି ଗୁଣ୍ଡୁଳି ହୋଇଯିବ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ସେନାଦଳ ଲତାରୁ ପତ୍ର ଝରିପଡ଼ିବା ପରି, ଡୁମୁର ଗଛରୁ ଅପକ୍ୱ ଡୁମୁର ଝରିପଡ଼ିବା ପରି, ଖସିପଡ଼ିବେ। କାରଣ ମୋର ତଲୱାର ଆକାଶରେ ସିଞ୍ଚିତ ହୋଇଅଛି; ଦେଖ, ସେ ନ୍ୟାୟବିଚାର ପାଇଁ ଇଦୁମିଆ ଉପରେ, ଏବଂ ମୋର ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ଜନମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅବତରଣ କରିବ। ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ତଲୱାର ରକ୍ତରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ, ତାହା ଚର୍ବିରେ ସ୍ନିଗ୍ଧ ହୋଇଅଛି, ମେଷଶାବକ ଓ ଛାଗମାନଙ୍କର ରକ୍ତରେ, ମେଷମାନଙ୍କ ବୃକ୍କର ଚର୍ବିରେ; କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବୋଜ୍ରାରେ ଏକ ବଳି ଅଛି, ଏବଂ ଇଦୁମିଆ ଦେଶରେ ଏକ ମହାବଧ ଅଛି। ଏବଂ ଏକଶୃଙ୍ଗୀ ପଶୁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ନାମିଆସିବେ, ଏବଂ ବଳଦଶାବକମାନେ ବଳଦମାନଙ୍କ ସହିତ; ସେମାନଙ୍କର ଦେଶ ରକ୍ତରେ ଭିଜିଯିବ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଧୂଳି ଚର୍ବିରେ ସ୍ନିଗ୍ଧ ହେବ। କାରଣ ଏହା ସିଓନର ବିବାଦର ପ୍ରତିଫଳ ପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତିଶୋଧର ଦିନ, ପ୍ରତିଫଳଦାନର ବର୍ଷ ଅଟେ। ଯିଶାୟ 34:1–8.

ନାଜାରେଥରେ ଯୀଶୁ ନିଜର ପ୍ରଥମ ସାର୍ବଜନୀନ ପ୍ରକାଶନ ଦେଇ, ନିଜକୁ ମଶୀହା ବୋଲି ଘୋଷଣା କଲେ। ସେହି ପ୍ରକାଶନ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଭାବରେ ପ୍ରଥମ ଉଲ୍ଲେଖର ନିୟମ ଦ୍ୱାରା ଶାସିତ ଥିଲା। ସେ ଯେ ପାଠଖଣ୍ଡଟି ଚୟନ କରିଥିଲେ, ତାହା ଏହି କଥାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲା ଯେ ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟରେ "ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତିଶୋଧର ଦିନ" ଘୋଷଣା କରିବା ମଧ୍ୟ ସମ୍ମିଳିତ ଥିଲା। ଯାହା, ଇଶାୟାଙ୍କ ଅନୁସାରେ, "ସିଓନର ବିବାଦ ପାଇଁ ପ୍ରତିଫଳର ବର୍ଷ" ମଧ୍ୟ ଅଟେ।

ନାଜରେଥରେ ଖ୍ରି 1ଷ୍ଟ ତାଙ୍କ ର ସାର୍ବଜନୀନ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କଲେ ଏବଂ ନିଜକୁ ମସୀହା ବୋଲି ପ୍ର କାଶ କଲେ। ସେହି ସମୟରେ ଯେମାନେ ତାଙ୍କ ର କଥା ଶୁଣିଲେ, କିନ୍ତୁ ବୁଝି ପାରିଲେ ନାହିଁ, ସେମାନେ ତାଙ୍କ ୁ ପର୍ବତରୁ ଢେଲି ଦେଇ ହତ୍ୟ । କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟ । କଲେ। ତାଙ୍କ ର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ର ଆରମ୍ଭ ତାଙ୍କ ର ନିଜ ସହରର ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କ ୁ ହତ୍ୟ । କରିବାର ଚେଷ୍ଟ । କରିଥିବା ଘଟଣାଦ୍ ।ରା ଚିହ୍ନ ିତ ହେଲା, ଏବଂ ତାଙ୍କ ର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ର ଶେଷରେ ତାଙ୍କ ର ନିଜ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କ ୁ ହତ୍ୟ । କଲେ। ତାଙ୍କ ର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ର ଉଦ୍ଦେ ଶ୍ୟ ଥିଲା ନିଜକୁ ମସୀହା ବୋଲି ପରିଚିତ କରାଇବା, ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କ ର ବାପ୍ତ ିସ୍ମ ସମୟରେ ଅଭିଷିକ୍ତ ହେବା ପରେ ମସୀହା ହେଲେ। ତାଙ୍କ ର ବାପ୍ତ ିସ୍ମ ସମୟରେ ଆସନ୍ତ । ମସୀହା ସମ୍ ୍ବନ୍ଧ 1ୟ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ ।ଣୀର ପୂରଣକୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଦିବ୍ୟ ପ୍ର ତୀକ ଅବତରିତ ହେଲା। 1840 ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ 11 ତାରିଖରେ ସେହି ଇତିହାସର ପରୀକ୍ଷ ।କାରୀ ସନ୍ଦେ ଶର ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ ।ଣୀକୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଦିବ୍ୟ ପ୍ର ତୀକ ଅବତରିତ ହେଲା। ଏବଂ 2001 ମସିହା ସେପେ ୍ଟମ ୍ବର 11 ତାରିଖରେ ସେହି ଇତିହାସର ପୂର୍ବକଥିତ ସନ୍ଦେ ଶକୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଦିବ୍ୟ ପ୍ର ତୀକ ତଳକୁ ଆସିଲା, ଯାହା ପରବର୍ତ୍ତ ୀ ବର୍ଷାର ସନ୍ଦେ ଶ ଅଟେ।

> "ସମାରିୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଦୁଇ ଦିନ ପରିଶ୍ରମ କରିବା ପରେ, ଯୀଶୁ ତାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଗାଲିଲୀକୁ ନିଜ ଯାତ୍ରା ଜାରି ରଖିଲେ। ସେ ନାଜାରେଥରେ କୌଣସି ବିଳମ୍ବ କଲେ ନାହିଁ, ଯେଉଁଠାରେ ସେ ନିଜ ଯୁବକାଳ ଓ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ପୌରୁଷକାଳ ବ୍ୟତୀତ କରିଥିଲେ। ସେଠାର ସମାଜଗୃହରେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜକୁ ଅଭିଷିକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ବୋଲି ଘୋଷଣା କଲେ, ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ସ୍ୱାଗତ ଏତେ ଅନନୁକୂଳ ଥିଲା ଯେ ସେ ଅଧିକ ଫଳଦାୟକ କ୍ଷେତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଖୋଜିବାକୁ, ଯେ କାନ ଶୁଣିବ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପ୍ରଚାର କରିବାକୁ, ଏବଂ ଯେ ହୃଦୟ ତାଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବ ସେମାନଙ୍କୁ ଖୋଜିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି କଲେ। ସେ ନିଜ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଘୋଷଣା କଲେ ଯେ ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବର୍ଶୀଙ୍କୁ ନିଜ ଦେଶରେ କୌଣସି ସମ୍ମାନ ମିଳେନାହିଁ। ଏହି କଥନଟି ସେହି ସ୍ୱାଭାବିକ ଅନିଚ୍ଛାକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ, ଯାହା ଅନେକ ଲୋକଙ୍କ ମନରେ ଥାଏ—ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନାଡମ୍ବରଭାବେ ବାସ କରିଥିବା, ଏବଂ ଶୈଶବରୁ ଯାହାକୁ ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିକଟରୁ ଜାଣିଥାନ୍ତି, ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଭିତରେ କୌଣସି ଅଦ୍ଭୁତ ଓ ପ୍ରଶଂସନୀୟ ବିକାଶକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ପାଇଁ। ସେହି ସମୟରେ, ଏହି ସେହି ଲୋକମାନେ ଜଣେ ଅଜଣା ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ସାହସିକ ଦାବିକାରୀଙ୍କ ଦାବିମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତେଜିତ ହୋଇପାରନ୍ତି।" The Spirit of Prophecy, volume 2, 151.

ଲୂକଙ୍କ ସୁସମ୍ବାଦର ଏକୋଇଶତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସେହି ଏକ ଶତ ଚଉଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି, ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଅନ୍ତିମ ପିଢ଼ୀକୁ ଯେଉଁମାନେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ। ସେ ଏହା କରନ୍ତି ସେହି ଇତିହାସକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି, ଯାହା ତାଙ୍କର ସେହି ଶେଷ ସନ୍ଦର୍ଶନରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା—ଯେଉଁ ସ୍ଥାନ ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କର ଘର ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ପରେ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କର ଘରରେ ପରିଣତ ହୋଇଯାଇଥିଲା। ଯେ ଇତିହାସର ବର୍ଣ୍ଣନା ଯୀଶୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ, ସେଥିରେ ସେ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ପହଞ୍ଚିଲେ ଯେଉଁଠାରେ ଯିରୁଶାଲେମ, ଏବଂ ଯେହି ମନ୍ଦିର ବିଷୟରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଜାଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ, ଧ୍ୱଂସ ହେବାକୁ ଥିଲା (70 AD)। ସେ ସେହି ଧ୍ୱଂସକୁ "ପ୍ରତିଶୋଧର ଦିନଗୁଡ଼ିକ" ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କଲେ, ଯାହା ତାଙ୍କର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ଆରମ୍ଭିକ ଘୋଷଣାର ଏକ ଅଂଶ ଥିଲା। "ପ୍ରତିଶୋଧର ଦିନଗୁଡ଼ିକ" କେବଳ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ 70ରେ ଯିରୁଶାଲେମର ଧ୍ୱଂସକୁ ମାତ୍ର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁନଥିଲା, ବରଂ ସପ୍ତ ଶେଷ ବିପଦରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧର ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସୂଚିତ କରୁଥିଲା।

> କାରଣ ଏହା ସେନାବାହିନୀମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦିନ, ପ୍ରତିଶୋଧର ଦିନ, ଯେହେତୁ ସେ ନିଜ ବିପକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଫଳ ଦେଇ ପ୍ରତିଶୋଧ ନିବେ; ଏବଂ ଖଡ୍ଗ ଗ୍ରାସ କରିବ, ତାହା ସେମାନଙ୍କ ରକ୍ତରେ ତୃପ୍ତ ହେବ ଓ ମତ୍ତ ହେବ; କାରଣ ସେନାବାହିନୀମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଉତ୍ତର ଦେଶରେ, ଫରାତ୍ ନଦୀ ପାଖରେ ଏକ ବଳି ଅଛି। ଯିରିମିୟ 46:10।

ବାବିଲୋନ ଉପରେ ଆସୁଥିବା "ପ୍ରତିଶୋଧର ଦିନ," ଯାହା "ଉତ୍ତର ଦେଶରେ ଇଉଫ୍ରେଟିସ୍ ନଦୀ କୂଳରେ ହୋଇଥିବା ବଳି" ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ, ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାରୀୟ ଆଇନରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ।

> ସଦାପ୍ର ଭୁଙ୍କ କ୍ରୋ ।ଧହେତୁ ସେଠାରେ ଆଉ ବାସ ହେବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ତାହା ସମ୍ପୂ ୂର୍ଣ୍ଣ ି ଉଜାଡ଼ ହୋଇଯିବ; ବାବିଲୋନ ପାଖରୁ ଯେକେହି ଯିବ, ସେ ଆଶ୍ଚ ର୍ଯ୍ୟ ଚକିତ ହେବ ଏବଂ ତାହାର ସମସ୍ତ ବିପଦକୁ ଦେଖି ଶିଶ୍ କରିବ। ବାବିଲୋନକୁ ଚାରିପାଶେ ଘେରି ଯୁଦ୍ଧ ବ୍ୟୁ ହରେ ଦାଁଡନ୍ତୁ ; ଯେମାନେ ଧନୁଷ ଟାଣନ୍ତ ି, ସେମାନେ ତାହାପରେ ବାଣ ଛାଡନ୍ତୁ ; କୌଣସି ବାଣ ରକ୍ଷ । କରିବେ ନାହିଁ; କାରଣ ସେ ସଦାପ୍ର ଭୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧ ରେ ପାପ କରିଛି। ତାହାର ଚାରିପାଶେ

> ଜୟଧ୍ୱନି କରନ୍ତୁ; ସେ ନିଜ ହାତ ଦେଇଛି; ତାହାର ଭିତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ପଡ଼ିଯାଇଛି, ତାହାର ପ୍ରାଚୀରଗୁଡ଼ିକ ଭଙ୍ଗିପଡ଼ିଛି; କାରଣ ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତିଶୋଧ; ତାହାଉପରେ ପ୍ରତିଶୋଧ ନିଅ; ସେ ଯେପରି କରିଛି, ତାହାପ୍ରତି ସେହିପରି କର। ବାବିଲୋନରୁ ବୀଜବପନକାରୀକୁ ଏବଂ ଫସଲ କାଟିବା ସମୟରେ କାସି ଧରୁଥିବାକୁ ନିର୍ମୂଳ କର; କାରଣ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଖଡ୍ଗର ଭୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ନିଜ ନିଜ ଲୋକଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରିବେ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ନିଜ ନିଜ ଦେଶକୁ ପଳାଇଯିବେ। ଇସ୍ରାଏଲ ଛିଟରାଇଯାଇଥିବା ଗୋଟିଏ ମେଷ; ସିଂହମାନେ ତାହାକୁ ତାଡ଼ିଦେଇଛନ୍ତି; ପ୍ରଥମେ ଅଶୂରର ରାଜା ତାହାକୁ ଗ୍ରାସ କଲା; ଏବଂ ଶେଷରେ ବାବିଲୋନର ଏହି ରାଜା ନେବୂଖଦ୍‌ନିଜର ତାହାର ଅସ୍ଥିଗୁଡ଼ିକୁ ଭାଙ୍ଗିଦେଲା। ଏହେତୁ ସେନାବାହିନୀଙ୍କ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ଈଶ୍ୱର, ଏପରି କହନ୍ତି; ଦେଖ, ମୁଁ ବାବିଲୋନର ରାଜା ଓ ତାହାର ଦେଶକୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବି, ଯେପରି ମୁଁ ଅଶୂରର ରାଜାକୁ ଦଣ୍ଡ ଦେଇଥିଲି। ଏବଂ ମୁଁ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ପୁଣି ତାହାର ନିବାସସ୍ଥାନକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବି, ଏବଂ ସେ କର୍ମେଲ ଓ ବାଶାନରେ ଚରିବ, ଏବଂ ତାହାର ପ୍ରାଣ ଏଫ୍ରାଇମ ପର୍ବତ ଓ ଗିଲିଆଦରେ ତୃପ୍ତ ହେବ। ସେହି ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ, ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ଇସ୍ରାଏଲର ଅଧର୍ମ ଖୋଜାଯିବ, କିନ୍ତୁ କିଛି ମିଳିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ଯିହୂଦାର ପାପଗୁଡ଼ିକ ଖୋଜାଯିବ, କିନ୍ତୁ ସେଗୁଡ଼ିକ ମିଳିବ ନାହିଁ; କାରଣ ଯେମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ଅବଶିଷ୍ଟ ରଖିବି, ସେମାନଙ୍କୁ ମୁଁ କ୍ଷମା କରିବି। ମେରାଥାଇମ ଦେଶବିରୁଦ୍ଧରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାବିରୁଦ୍ଧରେ, ଏବଂ ପେକୋଦର ନିବାସୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାଅ; ସେମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଧ୍ୱଂସ କର ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ମୂଳ କର, ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ଏବଂ ମୁଁ ତୁମକୁ ଯାହା ଆଜ୍ଞା ଦେଇଛି, ସେ ସବୁ ଅନୁସାରେ କର। ଦେଶରେ ଯୁଦ୍ଧର ଧ୍ୱନି ଶୁଣାଯାଉଛି, ଏବଂ ବିପୁଳ ବିନାଶର ଧ୍ୱନି ମଧ୍ୟ। ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀର ହତୌଡ଼ା କିପରି କାଟି ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ହୋଇ ଭଙ୍ଗିଗଲା! ଜାତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାବିଲୋନ କିପରି ଉଜାଡ଼ ହୋଇପଡ଼ିଲା! ହେ ବାବିଲୋନ, ମୁଁ ତୋର ପାଇଁ ଫାନ୍ଦ ପତିଥିଲି, ଏବଂ ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଧରାପଡ଼ିଲା, ତଥାପି ତୁମେ ଜାଣିଲା ନାହିଁ; ତୁମେ ଚିହ୍ନଟ ହେଲା ଏବଂ ଧରା ମଧ୍ୟ ପଡ଼ିଲା, କାରଣ ତୁମେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଂଘର୍ଷ କରିଥିଲା। ସଦାପ୍ରଭୁ ନିଜର ଅସ୍ତ୍ରାଗାର ଖୋଲିଛନ୍ତି, ଏବଂ ନିଜ କ୍ରୋଧର ଅସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ବାହାର କରିଛନ୍ତି; କାରଣ କଲ୍‌ଦୀୟମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ଏହା ସେନାବାହିନୀଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ। ସୀମାର ସୁଦୂର ପ୍ରାନ୍ତରୁ ତାହାବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସ; ତାହାର ଭଣ୍ଡାରଗୃହଗୁଡ଼ିକ ଖୋଲ; ତାହାକୁ ରାଶିରାଶି କରି ଢେର କର, ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନଷ୍ଟ କର; ତାହାର କିଛିମାତ୍ର ମଧ୍ୟ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିବାକୁ ଦିଅନାହିଁ। ତାହାର ସମସ୍ତ ବୃଷଭମାନଙ୍କୁ ବଧ କର; ସେମାନଙ୍କୁ ବଧସ୍ଥଳକୁ ନମିଯିବାକୁ ଦିଅ; ହାୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ! କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ଦିନ ଆସିପହଞ୍ଚିଛି, ସେମାନଙ୍କ ଦଣ୍ଡ ବିଚାରର ସମୟ। ବାବିଲୋନ ଦେଶରୁ ପଳାଇ ରକ୍ଷା ପାଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ଧ୍ୱନି, ସିଓନରେ ଆମ ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତିଶୋଧ, ତାଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ପ୍ରତିଶୋଧ ଘୋଷଣା କରିବା ପାଇଁ ଆସୁଛି। ବାବିଲୋନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଧନୁର୍ଧରମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କର; ଯେମାନେ ଧନୁଷ ଟାଣନ୍ତି, ସେମାନେ ସବୁ ତାହାକୁ ଚାରିପାଶେ ଘେରି ଶିବିର ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତୁ; ସେଠାରୁ କେହି ମଧ୍ୟ ପଳାଇବାକୁ ନ ପାରୁ; ତାହାର କାର୍ଯ୍ୟ ଅନୁସାରେ ତାହାକୁ ପ୍ରତିଫଳ ଦିଅ; ସେ ଯାହା କରିଛି, ସେହି ଅନୁସାରେ ତାହାପ୍ରତି କର; କାରଣ ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଇସ୍ରାଏଲର ପବିତ୍ରତମଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ଅହଂକାର କରିଛି। ଯିରିମିୟ 50:13–29.

ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ୭୦ ମସିହାରେ ଯିରୁଶାଲେମର ବିନାଶ, ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର-ଆଇନରୁ ଆରମ୍ଭ ହେଉଥିବା ବାବିଲୋନର ବେଶ୍ୟାର କାର୍ଯ୍ୟନିଷ୍ପାଦକ ବିଚାରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଯିଶୁ ଜାଣୁଥିଲେ ଯେ, ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ୭୦ ମସିହାକୁ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର-ଆଇନ ଭାବେ ଚିହ୍ନଟ କରୁଥିଲେ, କାରଣ ସେ ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟର ଲେଖକ, ଏବଂ ସେ ନିଜେ ହେଉଛନ୍ତି ସେହି ବାକ୍ୟ। ଶେଷ ପିଢ଼ି ଆସି ପହଞ୍ଚିଛି ବୋଲି ଯେ ଚିହ୍ନ ପରିଚୟ ଦେଉଛି, ସେହି ଚିହ୍ନକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ, ଯିଶୁ ଲୂକ ଅଧ୍ୟାୟ ଏକୋଇଶରେ ଯେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି, ତାହାର ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ଚିହ୍ନିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜରୁରୀ।

ଆମେ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନକୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରବନ୍ଧରେ ଜାରି ରଖିବୁ।

> "ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଗମନ ଏହି ପୃଥିବୀର ଇତିହାସର ସର୍ବାଧିକ ଅନ୍ଧକାରମୟ କାଳରେ ଘଟିବ। ନୋହଙ୍କ ଏବଂ ଲୋଟଙ୍କ ଦିନମାନବପୁତ୍ରଙ୍କ ଆଗମନର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ବିଶ୍ୱର ଅବସ୍ଥାକୁ ଚିତ୍ରିତ କରେ। ଶାସ୍ତ୍ର, ଏହି ସମୟକୁ ଆଗକୁ ଇଙ୍ଗିତ କରି, ଘୋଷଣା କରେ ଯେ ଶୟତାନ ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ସହିତ ଏବଂ 'ଅଧର୍ମର ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଛଳନା ସହିତ' କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ।" 2 ଥେସଲନୀକୀୟ 2:9, 10। "ତାହାର କାର୍ଯ୍ୟ ଏହି ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଦ୍ରୁତଗତିରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଉଥିବା ଅନ୍ଧକାର, ଅସଂଖ୍ୟ ଭ୍ରାନ୍ତି, ବିଧର୍ମ, ଏବଂ ମୋହମାୟା ଦ୍ୱାରା ସ୍ପଷ୍ଟ ରୂପେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଛି। କେବଳ ଏତିକି ନୁହେଁ ଯେ ଶୟତାନ ଜଗତକୁ ବନ୍ଦୀ କରି ନେଉଛି, ବରଂ ତାହାର ପ୍ରତାରଣାମାନେ ଆମ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମଧାରୀ

ମଣ୍ଡ ଳୀମାନଙ୍କ ମଧ ରେ ମଧ ଖମୀର ପରି ବ୍ୟ ।ପି ଯାଉଛି। ଏହି ମହାନ ଧର୍ମତ୍ୟ ।ଗ ମଧ ରାତ୍ର ି ପରି ଗଭୀର ଅନ୍ଧ କାରରେ ପରିଣତ ହେବ। ଇଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ପରୀକ୍ଷ ।ର ରାତ୍ର ି, ବିଳାପର ରାତ୍ର ି, ସତ୍ୟ ର ନିମନ୍ତେ ନିର୍ଯାତନାର ରାତ୍ର ି ହେବ। କିନ୍ତୁ ସେହି ଅନ୍ଧ କାରର ରାତ୍ର ିରୁ ଇଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଆଲୋକ ଦୀପ୍ତ ିତେ ଉଦିତ ହେବ।”

ସେ ‘ଅନ୍ଧକାରରୁ ଆଲୋକକୁ ଦୀପ୍ତ କରନ୍ତି।’ 2 Corinthians 4:6. ଯେତେବେଳେ ‘ପୃଥିବୀ ଆକାରହୀନ ଓ ଶୂନ୍ୟ ଥିଲା; ଏବଂ ଗଭୀରତାର ପୃଷ୍ଠଭାଗ ଉପରେ ଅନ୍ଧକାର ଥିଲା,’ ‘ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା ଜଳର ପୃଷ୍ଠଭାଗ ଉପରେ ବିଚରଣ କରୁଥିଲେ। ତାହାପରେ ଈଶ୍ୱର କହିଲେ, ଆଲୋକ ହେଉ; ଏବଂ ଆଲୋକ ହେଲା।’ Genesis 1:2, 3. ସେହିପରି ଆତ୍ମିକ ଅନ୍ଧକାରର ରାତ୍ରିରେ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଆଗକୁ ବାହାରେ, ‘ଆଲୋକ ହେଉ।’ ସେ ନିଜ ପ୍ରଜାଙ୍କୁ କହନ୍ତି, ‘ଉଠ, ଦୀପ୍ତ ହ; କାରଣ ତୋର ଆଲୋକ ଆସିଛି, ଏବଂ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହିମା ତୋର ଉପରେ ଉଦିତ ହୋଇଛି।’ Isaiah 60:1.

“‘ଦେଖ,’ ଶାସ୍ତ୍ର କହେ, ‘ଅନ୍ଧକାର ପୃଥିବୀକୁ ଆବୃତ କରିବ, ଏବଂ ଘନ ଅନ୍ଧକାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ; କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁ ତୁମ ଉପରେ ଉଦୟ ହେବେ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ମହିମା ତୁମ ଉପରେ ଦେଖାଯିବ।’ ପଦ 2। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ପିତାଙ୍କର ମହିମାର ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ପ୍ରକାଶ, ଜଗତର ଆଲୋକ ଭାବରେ ପୃଥିବୀକୁ ଆସିଥିଲେ। ସେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଥିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଲିଖାଯାଇଛି ଯେ ସେ ‘ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଓ ଶକ୍ତି ସହିତ’ ଅଭିଷିକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ, ଏବଂ ‘ଭଲ କାମ କରି କରି ଚାରିଆଡ଼େ ଘୁରୁଥିଲେ।’ ପ୍ରେରିତ 10:38। ନାଜାରେଥର ସଭାଗୃହରେ ସେ କହିଥିଲେ, ‘ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆତ୍ମା ମୋ’ ଉପରେ ଅଛନ୍ତି, କାରଣ ସେ ମୋତେ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କରିବା ପାଇଁ ଅଭିଷିକ୍ତ କରିଛନ୍ତି; ସେ ମୋତେ ଭଗ୍ନହୃଦୟମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରିବାକୁ, ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୁକ୍ତିର ଘୋଷଣା କରିବାକୁ, ଅନ୍ଧମାନଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟି ପୁନରୁଦ୍ଧାରର ସୁବାର୍ତ୍ତା ଦେବାକୁ, ଏବଂ ନିପୀଡ଼ିତମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱାଧୀନତାରେ ଛାଡ଼ିଦେବାକୁ, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗ୍ରହଣୀୟ ବର୍ଷ ପ୍ରଚାର କରିବାକୁ ପଠାଇଛନ୍ତି।’ ଲୂକ 4:18, 19। ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ହିଁ ସେ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କରିବା ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ। ସେ କହିଥିଲେ, ‘ତୁମେମାନେ ଜଗତର ଆଲୋକ।’ ‘ତୁମମାନଙ୍କର ଆଲୋକ ଏପରି ଭାବେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦୀପ୍ତିମାନ ହେଉ, ଯେପରି ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର ଭଲ କାମ ଦେଖି, ସ୍ୱର୍ଗରେ ଥିବା ତୁମମାନଙ୍କର ପିତାଙ୍କୁ ଗୌରବ ଦିଅନ୍ତୁ।’ ମାଥିଉ 5:14, 16।” Prophets and Kings, 217, 218.